

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/408/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3111228447
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 03. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3111228447.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko s.r.o., so sídlom Údernícka č. 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného P. T., s.r.o., IČO: XX XXX XXX, so sídlom Z. č. X., J., proti odporkyni: S. C., bytom G. D. XXX/XX, P., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne X. L. Y., G., E. XX, IČO XX XXX XXX, zastúpeného JUDr. S. C., advokátom so sídlom v D., L.. K., o zaplatenie 2.139,16 Eur s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín č.k. 12C/37/2012-47 zo dňa 11. júla 2012, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi zmeňuje tak, že navrhovateľ je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania, pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške vo výške 237,41 eur k rukám zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. S. C., advokáta, č.ú.: XXXXXXXXXXXX/XXXX, do troch dní.

Navrhovateľ je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania - trov právneho zastúpenia vo výške 22,10 eur, na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. S. C., advokáta, č.ú.: XXXXXXXXXXXX/XXXX, do troch dní.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa konanie zastavil. Zároveň rozhodol o vrátení súdneho poplatku za návrh v sume 121,37 eur cestou Daňového úradu v Bratislave navrhovateľovi. Žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov konania nepriznal. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa proti odporkyni domáhal zaplatenia istiny 2.139,16 Eur s prísl. na základe zmluvy k úverovému účtu zo dňa 22.06.2004. Pred prvým pojednávaním po doručení vyjadrenia vedľajšieho účastníka na strane odporcu, obsahujúceho námietku premlčania, navrhovateľ zobral návrh späť v celom rozsahu a žiadal konanie zastaviť. Na základe tohto súd konanie zastavil podľa § 96 ods. 1 a 3 O.s.p. Súd poukázal na ust. § 96 ods. 1, 3, § 146 ods. 1 písm. c), 2 O.s.p. a § 11 ods. 3,4 zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestu. Podľa § 146 ods. 2 O.s.p. súd nepriznal odporkyni náhradu trov konania, pretože jej žiadna nevznikla. Podľa tohto ustanovenia súd nepriznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania právneho zastúpenia z dôvodu neúčelnosti a nadbytočnosti ich vynaloženia. Súd videl neúčelnosť a nadbytočnosť v tom, že Združenie L. bolo založené za účelom poskytovania ochrany spotrebiteľovi a malo by byť teda samé schopné poskytovať právnu ochranu spotrebiteľovi, má podpredsedu s právnickým vzdelaním (JUDr. W. E.) a vo svojom vyjadrení k prejednávanej veci namietlo len premlčanie. Okrem uvedeného súd pri doručení žaloby právnomu zástupcovi vedľajšieho účastníka na jeho žiadosť ho nevyzval, aby sa k žalobnému návrhu vyjadril. Teda išlo o jeho vlastnú iniciatívu, tak ako si sám iniciatívne zistil zoznam všetkých konaní v spotrebiteľských veciach dopytom na správu tunajšieho súdu. Iné trovy konania, ako súdne poplatky alebo cestovné vedľajšiemu účastníkovi nevznikli. Okrem uvedeného nejde o zastupovanie na podnet alebo žiadosť odporkyne, ale ide o vlastnú iniciatívu vedľajšieho účastníka a o hromadné zastupovania v spotrebiteľských veciach, avšak bez konzultácie s odporkyňou, ktorej záujmy združenie má hájiť, pričom

sa však súdnych pojednávaní nezúčastňuje. Neúčelnosť takého zastupovania spočíva aj v neúmernej vzdialenosti vedľajšieho účastníka a jeho právneho zástupcu od miesta bydliska odporkyne.

Proti tomuto uzneseniu vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi podal v zákonnej lehote odvolanie vedľajší účastník, ktorý žiadal, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmenil tak, že mu prizná náhradu trov prvostupňového konania 237,41 eur a trovy odvolacieho konania 63,94 eur. Namietal, že uznesenie v napadnutej časti vychádza z nesprávnych skutkových zistení a nesprávneho právneho posúdenia veci. Vstup združenia ako vedľajšieho účastníka do konania na strane spotrebiteľa považoval za dostatočne účinný prostriedok zabrániť dodávateľom porušovať spotrebiteľské práva. Namietal, že súčasná vnútroštátna úprava neumožňuje súdu prihliadať na premlčanie ex offa, preto tak robia združenia na ochranu práv spotrebiteľov. Vedľajší účastník legitímnym a zákonným postupom podľa § 93 ods. 3 O.s.p. vstúpil do konania z vlastného podnetu, pričom tento vstup je úplne zákonne rovnocenný so vstupom do konania na základe výzvy niektorého z účastníkov, urobenej prostredníctvom súdu. Ďalej namietal, že okresný súd pri nepriznaní trov vedľajšieho účastníka postupoval v rozpore s legislatívou Európskej únie, judikatúrou Súdneho dvora EÚ, v rozpore s ustálenou súdnou praxou a slovenskou právnou teóriou. V tejto súvislosti poukázal na čl. 169 ods. 1 Zmluvy o fungovaní EÚ, čl. 38 a čl. 47 Charty základných práv EÚ, novelizované znenie § 137 O.s.p. s účinnosťou od 01.01.2012, ako aj na rozsudok Súdneho dvora EÚ z 22.12.2010 vo veci DEB proti Spolková republika Nemecko C-279/09, z ktorého vyplýva, že združenie na ochranu spotrebiteľov má právo na advokáta aj náhradu trov konania. Účelnosť trov vynaložených na právnu pomoc odvodzoval z čl. 47 ods. 2 Ústavy SR. Svoje tvrdenia podporil i odkazom na judikatúru súdov Slovenskej republiky. Mal za to, že súd mal v danej veci jednoznačne aplikovať § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. V prípade pochybností odvolacieho súdu navrhol konanie prerušiť a požiadať Súdny dvor EÚ o rozhodnutie o prejudiciálnych otázkach, týkajúcich sa práva na náhradu trov konania vedľajšieho účastníka - združenia na ochranu práv spotrebiteľov.

Navrhovateľ v písomnom vyjadrení k odvolaniu vedľajšieho účastníka navrhol uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti potvrdiť ako vecne správne. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania 63,93 eur. Uviedol, že cieľom vedľajšieho účastníka je ochrana spotrebiteľa v spotrebiteľských sporoch. Zastával názor, že takýto vedľajší účastník musí byť sám, z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc v súdnom konaní. Podľa údajov registrácie Ministerstva vnútra SR má združenie členov, ktorí majú právnické vzdelanie, pričom združenie môže podľa § 25 z.č. 250/2007 Z.z. využívať aj podporu ministerstva. V tomto smere poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 5Co 26/2012 a Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 17Co 164/2012. Citoval z dôvodovej správy k z.č. 384/2008 Z.z. a vyvodil, že úmyslom zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa na tento účel zriadeným subjektom, ktorý bude spôsobilý poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc. Poukázal na to, že združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na ich stav a vôľu odporcu, pričom pred oznámením o vstupe do konania nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade. Združenie opakuje procesné podania nadbytočne, bez uvedenia nových skutočností, týkajúcich sa predmetu sporu. K obdobnému záveru dospel i Krajský súd v Košiciach v rozhodnutí sp.zn. 6Co 141/2012 a Krajský súd v Banskej Bystrici sp.zn. 17Co 91/2012. V zmysle uvedeného zastáva názor, že trovy vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva, čo je dôvodom hodným osobitného zreteľa podľa § 150 O.s.p. Súd nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi neporušil právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov konaní podľa čl. 47 ods. 2, 3 Ústavy SR, čo vyvodil o.i. z nálezu Ústavného súdu SR sp.zn. II. ÚS 78/03 a rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 16Co 100/2012. Vo veci nie je podľa názoru navrhovateľa možné aplikovať ani § 137 O.s.p., pretože združenie odporkyňa v konaní nezastupuje. K návrhu vedľajšieho účastníka na predloženie prejudiciálnej otázky uviedol, že tento návrh je nedôvodný, a nespĺňa podmienky prejudiciálneho konania, vzhľadom k tomu, že v každom jednotlivom prípade je nevyhnutné posudzovať účelnosť vynaložených trov konania.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania v napadnutej časti (vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi) podľa § 212 ods. 1, § 214 ods. 2 O.s.p., a dospel k záveru, že odvolanie vedľajšieho účastníka je dôvodné.

Podľa ust. § 146 ods. 2 O.s.p. ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Povinnosť nahradiť trovy konania sa spravuje predovšetkým zásadou úspechu vo veci (§ 142 O.s.p.). Ak však súd zastavuje konanie, pri rozhodovaní o náhrade trov konania zisťuje, či niektorý z účastníkov konania zavinil, že konanie muselo byť zastavené. Zastavenie konania po späťvzati návrhu, ku ktorému došlo pre správanie odporcu, pričom návrh bol podaný dôvodne, zakladá právo navrhovateľa na náhradu trov zastaveného konania. Dôvodnosť návrhu sa posudzuje procesne. Nerozhoduje, aký by bol výsledok konania, keby nedošlo k späťvzatiu návrhu, ale to, či odporca splní to, čoho sa navrhovateľ domáha, a len preto navrhovateľ vezme návrh späť. Zavinenie navrhovateľa zase môže spočívať v tom, že podal návrh napríklad napriek tomu, že dlh bol splnený, a túto skutočnosť nezistil pred podaním návrhu, alebo v tom, že návrh vzal späť bez toho, aby odporca splnil to, čoho sa návrhom domáhal, prípadne z iných dôvodov.

V predmetnej veci sa navrhovateľ podaným návrhom voči odporčkyni domáhal zaplataenia 2.139,16 eur s príslušenstvom a náhrady trov konania. Písomným podaním, doručeným súdu prvého stupňa dňa 13.06.2012, vzal navrhovateľ svoj návrh v celom rozsahu späť a navrhol, aby súd konanie zastavil. Vzhľadom na uvedené je nesporné, že dôvodom zastavenia konania voči odporčkyni bolo späťvzatie návrhu, pričom navrhovateľ vzal svoj návrh na začatie konania späť bez toho, že by odporčkyna splnila to, čoho sa podaným návrhom voči nemu domáhala. Preto v zmysle ust. § 146 ods. 2 vetá prvá O.s.p. je navrhovateľ povinný nahradiť odporčkyni a vedľajšiemu účastníkovi trovy konania. Odporčkyni preukázateľne žiadne trovy nevznikli, a preto jej ich súd prvého stupňa nepriznal.

Čo sa týka náhrady trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, súd prvého stupňa o trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal, pretože pomoc právneho zástupcu z radov advokátov nepovažoval za účelné uplatnenie alebo bránenie práva z dôvodu, že už z podstaty združenia na ochranu spotrebiteľa vyplýva, že je schopné poskytovať právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach spotrebiteľom samostatne. Odvolací súd sa s týmto právnym názorom súdu prvého stupňa nestotožňuje. Podľa názoru odvolacieho súdu vedľajší účastník tak, ako ktorákoľvek iná fyzická alebo právnická osoba, má právo zvoliť si advokáta, ktorý ho zastupuje v konaní, v dôsledku čoho odvolací súd vedľajším účastníkom uplatnené trovy právneho zastúpenia považoval za účelne vynaložené. Toto jeho právo vyplýva aj z Ústavy Slovenskej republiky, článok 47, ods. 2.

Preto odvolací súd podľa § 220 O.s.p. zmenil uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Náhrada trov konania vedľajšieho účastníka pozostáva z náhrady trov právneho zastúpenia v celkovej výške 237,41 eur. V danej veci sa navrhovateľ podaným návrhom proti odporckovi domáhal zaplataenia 2.139,16 eur s príslušenstvom, preto základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby sa určuje len z istiny /nie z príslušenstva/ a podľa ust. § 10 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, účinne v čase vykonania úkonov právnych služieb /rok 2012/ predstavuje 91,29 eur. Právny zástupca vedľajšieho účastníka vykonal 2 úkony právnej služby, a to príprava a prevzatie zastúpenia (§ 14 ods. 1 písm. a/ cit. vyhlášky) a vyjadrenie k žalobnému návrhu (§ 14 ods. 1 písm. b/ cit. vyhlášky), za ktoré mu patrí tarifná odmena v celkovej výške 182,58 eur. Podľa ust. § 16 ods. 3 cit. vyhlášky patrí právnenmu zástupcovi vedľajšieho účastníka aj náhrada výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné vo výške 2 x 7,63 eur, t.j. spolu vo výške 15,26 eur. Vzhľadom k tomu, že právny zástupca vedľajšieho účastníka je platiteľom dane z pridanej hodnoty, zvýšila sa odmena a náhrady vo výške 197,84 eur podľa § 18 ods. 3 cit. vyhlášky o 20 % DPH, t.j. o sumu 39,57 eur. Trovy právneho zastúpenia v konaní pred súdom prvého stupňa tak spolu predstavujú sumu vo výške 237,41 eur.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1, § 142 ods. 3, § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov odvolacieho konania vo výške 22,10 Eur. Predmetom odvolacieho konania bola suma 237,41 Eur, predstavujúca náhradu trov konania, a preto vedľajšiemu účastníkovi patrí náhrada trov odvolacieho konania, spočívajúca v odmene za právne zastúpenie podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 3 písm. b/, § 16 ods. 3, § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z., vypočítaná z tejto hodnoty za 1 úkon právnej pomoci 21,58 Eur, znížená na polovicu základnej sadzby, t.j. 10,79 Eur za podanie odvolania dňa 14.08.2012, režijný paušál 7,63 Eur + 20 % DPH z odmeny a náhrad, t. j. 3,68 eur, spolu trovy odvolacieho konania vo výške 22,10 Eur.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.